

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobců: **a) F. Š. a b) M. Š.**, zast. JUDr. Tomášem Davidem, advokátem se sídlem Dlážděná 1586/4, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Ředitelství silnic a dálnic ČR**, se sídlem Na Pankráci 56, Praha 4, zast. JUDr. Markem Křížem, Ph.D., advokátem se sídlem Masarykovo nám. 91/28, Karviná, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2015, č. j. MSK 46258/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 7. 2016, č. j. 22 A 82/2015 - 53, o návrhu žalobců na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud obdržel dne 7. 9. 2016 kasační stížnost žalobců (dále též „stěžovatelé“) proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále též „krajský soud“), jímž byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí žalovaného, vydaného ve věci umístění stavby osoby zúčastněné na řízení, kromě jiného, na pozemcích ve společném jmění stěžovatelů.

Stěžovatelé uplatnili v kasační stížnosti rovněž návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatelé mají za to, že neprodlený výkon rozsudku nebo jeho jiné právní následky by pro ně znamenaly značnou újmu, spočívající zejména v tom, že by mohlo započít vyvlastňovací řízení, v rámci něhož by jim mohly být definitivně odejmuty pozemky dotčené projednávaným záměrem. Hrozící újma je tak dle jejich názoru nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Přiznání odkladného účinku současně není v rozporu důležitým veřejným zájmem.

Žalovaný se k návrhu stěžovatelů nevyjádřil.

Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření ze dne 26. 9. 2016 navrhla, aby kasační stížnosti odkladný účinek přiznán nebyl. Nejvyšší správní soud jednak rozhoduje o kasačních stížnostech v krátkých lhůtách, a současně je též zřejmé, že v projednávané

věci převažuje veřejný zájem na umístění silnice v daném území nad zájmem stěžovatelů vlastnit nerušeně majetek a tento v souladu s jeho určením užívat.

Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“), „[k]asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.“

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. „[s]oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“

Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. „[p]řiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.“

Ze shora citovaných ustanovení soudního řádu správního plyne, že v řízení o kasační stížnosti může Nejvyšší správní soud podle přiměřeně aplikovaného ustanovení § 73 s. ř. s. (srov. § 107 odst. 1 věta poslední s. ř. s.) přiznat kasační stížnosti odkladný účinek tehdy, pokud by výkon rozhodnutí případně jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud nicméně ze spisu krajského soudu zjistil, že přezkoumávané rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci a vykonatelnosti dnem 3. 7. 2015 (viz kopie přezkoumávaného rozhodnutí s doložkou právní moci a vykonatelnosti na č. l. 25 soudního spisu), přičemž stěžovatelé v řízení o žalobě (řízení zahájeno dnem 12. 8. 2015 – viz záznam o ověření elektronického podání žaloby proti přezkoumávanému rozhodnutí na č. l. 5 soudního spisu; srov. § 32 s. ř. s.) o přiznání odkladného účinku nepožádali; účinky spojené s právní mocí a vykonatelností přezkoumávaného rozhodnutí tedy nastaly již před samotným zahájením řízení o žalobě (srov. *a contrario* § 73 odst. 3 s. ř. s.).

Řízení o kasační stížnosti přitom z procesního hlediska představuje zcela odlišnou situaci, než je tomu v řízení o žalobě. Stěžovatelé kasační stížností napadají rozhodnutí krajského soudu (srov. § 102 s. ř. s.), odkladný účinek kasační stížnosti proto může znamenat toliko odklad vykonatelnosti napadeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě o zamítnutí žaloby. Z toho vyplývá, že v projednávané věci by ani eventuálně přiznaný odkladný účinek kasační stížnosti nemohl ovlivnit stále trvající právní účinky přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2015, č. j. 3 As 9/2015 – 23).

Jelikož přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatelů by nebyla zachována kontinuita suspenzivního efektu soudního přezkumu vůči rozhodnutí žalovaného, Nejvyššímu správnímu soudu nezbyvá než uzavřít, že výkon napadeného rozsudku by pro stěžovatele nemohl znamenat újmu ve smyslu § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 větou poslední s. ř. s., a proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 5. října 2016

JUDr. Jaroslav Vlašín v.
r.
předseda senátu